

Viimaindeksi

Mitattu tuulen nopeus m/s	10	5	0	-5	-10	-15	-20	-25	-30	-35
Mitattu ilman lämpötila, °C	viimaindeksi									
2	9	4	-1	-6	-11	-16	-21	-26	-31	-36
6	3	-4	-10	-17	-23	-30	-36	-43	-49	-56
10	-0	-8	-15	-22	-29	-37	-44	-51	-58	-65
14	-2	-10	-18	-25	-33	-41	-48	-56	-63	-71
18	-3	-11	-19	-27	-35	-43	-51	-58	-66	-74

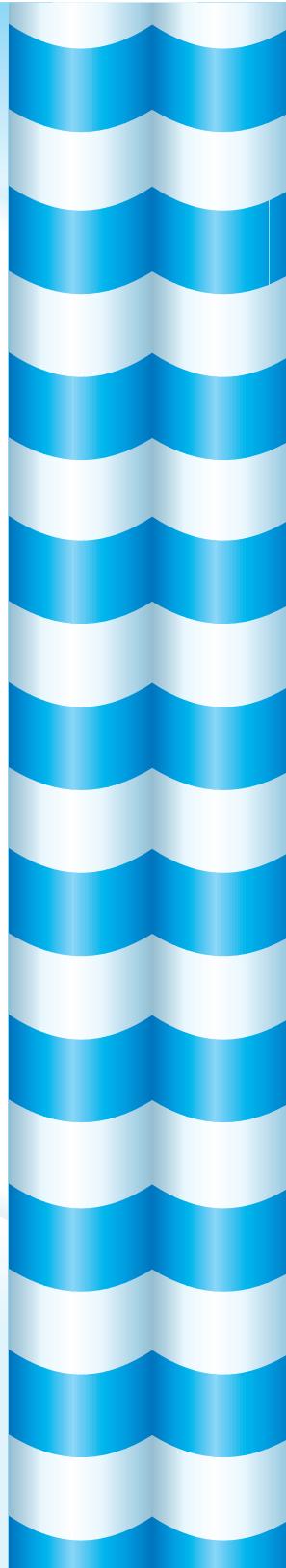
Viimaindeksi kuvaa tuulen ja lämpötilan yhteisvaikutusta. Indeksin mukaan esimerkiksi $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ kovalla tuulella (10m/s) vastaa $-29\text{ }^{\circ}\text{C}$:n tytä pakkasta.

SUOMEN UIMAOPETUS- JA
HENGENPELASTUSLIITTO

– Uimataito kansalaistaidoksi –

Kirvesmienkatu 4 A 6, 00810 Helsinki
puh (09) 343 6560, fax (09) 323 7553
www.suh.fi

**JÄRKI!
JÄÄLLÄ**

Suomen vesistöjen jäätyminen kasvattaa hyvinä pakkastalvina talviiliikunta-alueutta kymmenillä tuhansilla neliökilometreillä.

Jää helpottaa liikkumista ja lyhtentää kulkutietä monissa osissa maata.

Turvallisen jäällä liikkumisen edellytys on, että tuntee jään ja jäällä kuljemiseen liittyvät riskit sekä varustautuu oikein.

Hyvästä uimataidosta on apua myös jäällä liikkujalle, jos jäät pettää tai joutuu auttajaksi.

ÄLÄ JÄTÄ AIVOJA NARIKKAAN.

www.viisaastivesilla.fi

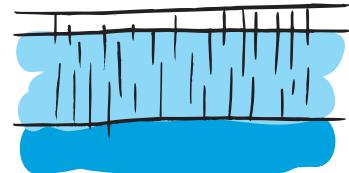
Syysjää

Vesistöt jäätyvät tavallisesti tyynenä ja selkeänä syysönä pintaveden lämpötilan ollessa alle nollan. Ensimmäisinä jäätyvät rantavedet ja lahdenpoukamat. Viimeisenä jäätyvät ulapat ja virtaavat vedet.

Alussa jäätä muodostuu epätasaisesti, mutta veden edelleen kylmetessä jäät paksunee tyynellä säällä 2,5 millimetriä vuorokaudessa pakkasastetta kohden. Kun ilman keskilämpötila on esimerkiksi -10 astetta, voi vuorokaudessa syntyä 2,5 sentin vahvuinen jäät.

Lumi hidastaa jään paksuuskasvua. Runsas lumi voi painaa jään vedenpinnan alapuolelle. Halkeamista jään päälle nouseva vesi ja lumi muodostavat sohjoja, jotka jäätyy kohvaksi. Huokoisesta ja hauraasta kohvajäästä kantavuus on vain noin puolet teräsjääen kantokyvystä.

Lämpötilavaihtelu jään alapinnan ja yläpinnan välillä kutistaa jäättää ja repii siihen railoja. Niihin noussut ja jäätynyt vesi estää sääen lämmetessä jäätelien yhteenpainumisen. Näin syntyy paine työntää jäättää rannoille ja nostattaa ulapoille jääharjanteita.

Vedestä ja lumesta muodostuu sohjoa, joka jäätyy huonosti kantavaksi kohvajääksi.

Jäänen kantavuus

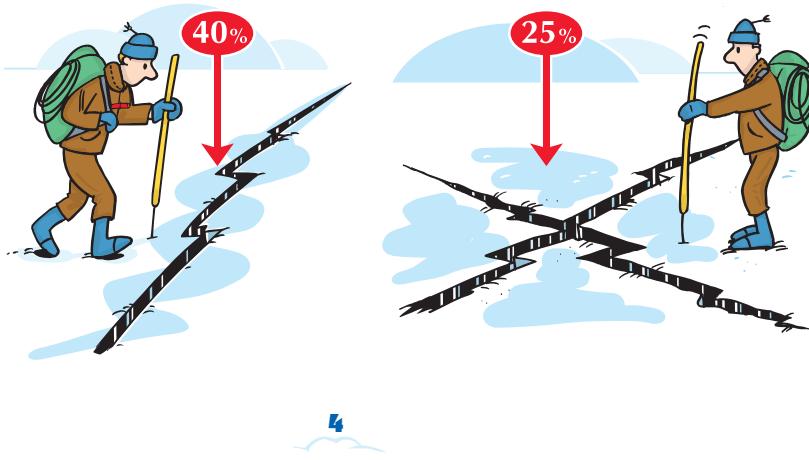
Jäänen kantokyky pitää aina mitata teräsjään mukaan. Koska jäätä vahvuus voi esimerkiksi virtauksista ja pohjan laadusta johtuen vaihdella paljon lyhyelläkin matkalla, on varmistettava että jäätä on tarpeeksi vahvaa koko sillä alueella, missä aiotaan liikkua.

Yksinään kulkevan ihmisen alla on oltava vähintään viisi senttimetriä teräsjäästä. Moottorikelkalla ajettaessa teräsjäästä on oltava koko ajoreitin pituudelta vähintään 15 senttimetriä. Autoilla on turvallista ajaa ainoastaan merkityillä jäätteilä.

Tuulella syntynyt jäätä on hauraampaa kuin tynnyllä sääällä syntynyt jäätä. Merijää on hauraampaa kuin makean veden jäätä.

Halkeamat heikentävät jäätä kantavuutta vaikka ne eivät ulottuisikaan jäätä läpi. Halkeaman reunalla kantavuus on vain noin 40 prosenttia ehjän jäätä kantavuudesta. Halkeamien risteyksessä kantavuus on enää 25 prosenttia.

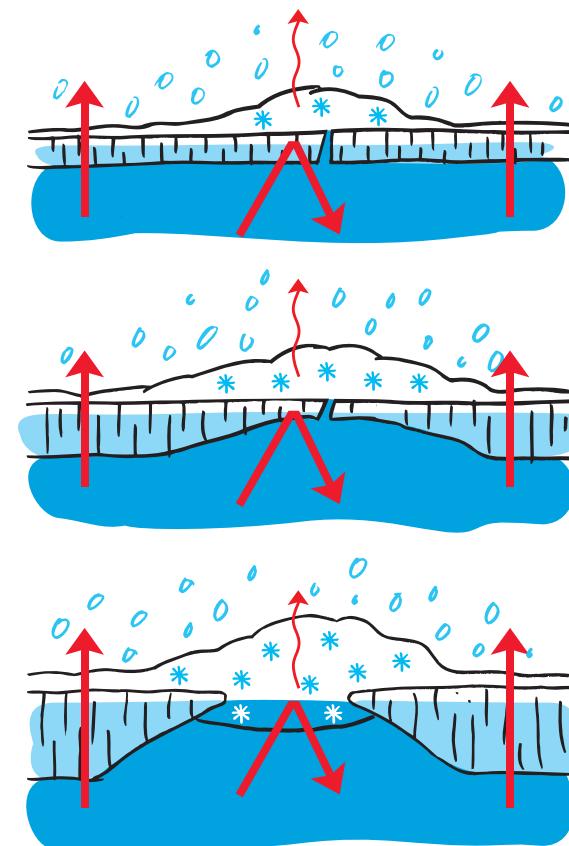
Kilpailujen ja muiden jäällä pidettävien tilaisuuksien järjestäjien on otettava huomioon, että jäätä on katsojajoukon alla tarpeeksi vahva. Jo kaksi katsojaa neliömetrillä edellyttää, että jäätä on ainakin 50 senttimetrin vahvuista.

Keväitäjää

Kevään lämmössä jäähän muodostuu pystysuoria onkalaita, jotka tekevät jäätä erittäin arvaamattoman. Varmoja kantavuuslukuja ei voida esittää. Keväällä jäätä voi pettää kulkijan alla jopa 30 senttimetrin vahvuisena.

Vielä aamulla kulkijan kestänyt jäätä voi jo puolen päivän aikana olla hengenvaarallisen heikko.

Halkeamien ja muiden rikkoutumien kohdalle kinostuvan lumen alla jäätä heikkenee ja voi joskus sulaa kokonaan.

Moottorikelkalla jäällä

Moottorikelkalla ja muulla liikkuvalla ajoneuvolla jäällä ajettaessa kantavuuteen vaikuttaa jään vahvuuden ohella jään alla syntyvä veden aaltoliike. Jääntä kantavuus on heikoimmillaan, kun ajoneuvon nopeus on aaltoliikkeen etenemisnopeuden suuruinen. Turvallisuutensa vuoksi moottorikelkkailijan on tunnettava erittäin hyvin liikkumisalueensa syvyyss- ja jäälolosuhteet.

Jotakin esimerkkejä kriittisistä nopeuksista.

JÄÄN PAKSUUS	VEDEN SYVYYS			
	3 m	5 m	10 m	20 m
25 cm	22 km/h	28 km/h	34 km/h	36 km/h
50 cm	23 km/h	29 km/h	38 km/h	45 km/h

POTKUKELKKA on vaarallinen syys- ja keväitäillä. Sillä sujuttelee liian helposti liian heikolle jäälle. Kelkan istuimeen kannattaa aina sitoa poikittain muutaman metrin pituinen riuku tai lauta. Varmuuden vuoksi.

Lähestytäessä rantaa nopeuden on oltava alle 20 kilometriä tunnissa ja itse rantaviiva on ylitettävä ryömmisvauhdilla. Vauhtia on myös hiljennettävä, kun kohdataan toinen moottorikelkka.

Paikoissa, joissa jäätä on voinut jäädä roikkumaan rannan ja kivien varaan, on ajettava hitaasti.

Jäälle on ajettava aina mahdollisimman hitaasti. Peräkkäin ajavista jälkimmäisellä on veden ja jäätä aaltoliikkeestä johtuen suurempi vaara painua jäätä läpi.

Vaaranpaikat

Veden virtauksen vuoksi vaarallisia paikkoja ovat joet, järvien kapeikot, karikot, niemenkärjet, jokien ja purojen suistot sekä äkkijyrkästi veteen putoavien rantapenkereiden vierustat.

Teollisuuslaitosten ja asutuskeskusten viemäreiden laskualueilla jää on heikkoa lämpimän päästöveden ja virtauksen takia.

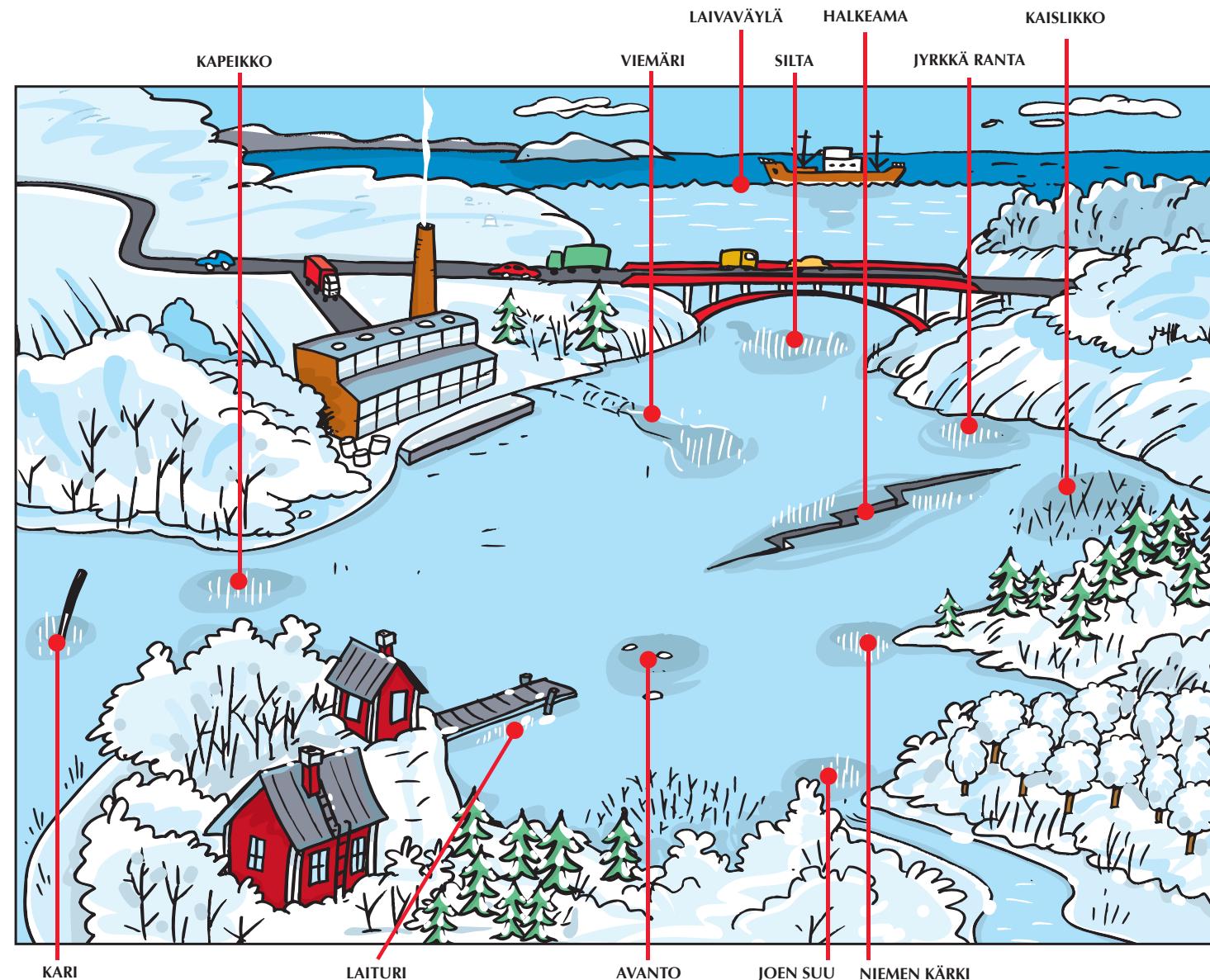
Sillat, laiturit ja jäissä makaavat alukset sitovat lämpöä ja synnyttävät virtauksia, jotka heikentävät jäätä niiden alla ja lähituntumassa.

Vesistöjen syvanteiden kohdalla jää voi olla ympäröivää jäätä heikompaa, koska niissä oleva suurempi vesimäärä jäähtyy hitaammin.

Kaislat tekevät jäästä seulan ja samalla hauraan.

Laivavälät ja kalastajien avannot ovat vaaranpaikkoja.

Halkeaman kohdalla jäänen kantavuus heikkenee. Niiden ja muiden rikkoutumien kohdallekinostuvan lumen alla jää ohenee ja voi joskus jopa sulaa kokonaan.

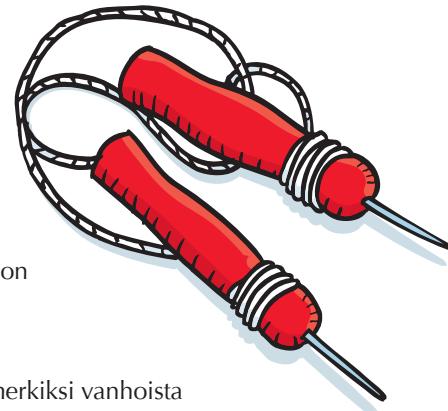

Oikeat varusteet jääälle

Kaulalla käytövalmiina roikkuvat **jäänaskalit** ovat jokaisen jääällä liikkujan minimivarustus.

Ilman terävää apuvälinettä itsensä vetäminen takaisin liukkaalle jäälle on äärimmäisen vaikeaa.

Jäänaskalit voi tehdä myös itse esimerkiksi vanhoista ruuvimeisseleistä tai kämmeneen sopivista puupalikoista, joihin on kiinnitetty noin 3 senttimetrin pituiset teräspiikit.

Valmiita naskaleita on myynnissä retkeilyvälinekaupoissa ja hyvin varustetuilla huoltoasemilla.

Pilkkiesten, retkiluistelijoiden ja muiden omin voimin jääällä liikkuvien turvavarustukseen kuuluu **metallipäinen jäärölli**. Sillä voi kävellessään tai luisotellessaan kaiken aikaa kokeilla jääen kestävyyttä. Hädän tullen siitä on apua itsensä ja toisten auttamisessa.

Reppu on pakattava kelluttavaksi ja sen on oltava napakasti mahavyöllä kiinni. Kun kaikki repussa olevat varusteet on pakattu vesitiiviisti muovikasseihin ja reppu pysyy paikallaan, niin avantoon pudonnut saa hyvän kellutusavun. Takaisin kuiville kipuaminen on helpompaan.

Toisen auttamiseksi repun sivutaskuun laitetaan **heittoliina** tai 15 – 20 metriä pitkä **köysi**. Toinen pää sidotaan jo valmiiksi kiinni reppuun.

Kylmettyneen auttamiseksi ja omaksikin lämmikkeeksi kannattaa jääälle lähtiessä pakata reppuun kevyt **hypotermia-pussukka**. Sillä voidaan estää avannosta autetun lisääjäähtyminen. Itse sinne voi pujahda tauon aikana viimalta suojaan.

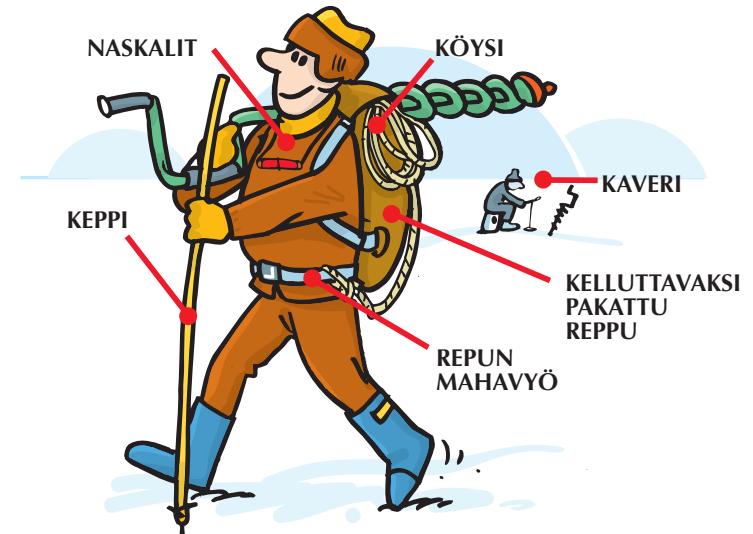

Paljon jääällä liikkuvien paras turvavarustus on veneilijän **pelastuspuku**.

Se suojaa tuulelta ja sateelta, vedessä se pitää kuivana ja pinnalla. Puku estää tehokkaasti ruumiinlämmön alenemista.

Pillillä voi hälyttää apua. Sen ääni kuuluu huutoa kauemmaksi. Sitä jaksaa puhaltaa vielä silloinkin, kun voimat eivät enää riitä huutamiseen.

Känykkä on hyvä ottaa mukaan ja pakata se vesitiiviisti. Sillä voi tarvittaessa hälyttää apua.

Jos jää pellää, toimi näin

1. Säilytä mielesi rauhallisena.
2. Huuda heti apua.
3. Käännny siihen suuntaan, josta olit tulossa.
Jos kuljut hiihtäen, irroita sukset ellet muuten pääse ylös.
4. Riko jäätä edeltäsi niin pitkälle kuin se särkyy.
5. Kohota uintipotkuilla itsesi vaaka-asentoon ja ponnista itsesi jään päälle.
6. Kieri, ryömi ja konttaa kunnes varmasti olet kestävällä jäällä.
7. Hakeudu nopeasti lämpimään.

Jos et pääse ylös avannosta, toimi näin

1. Pidä kiinni jään reunasta.
2. Pysy lämpöhukan pienentämiseksi mahdollisimman liikkumattomana paikallasi.
3. Huuda apua tai puhalla pilliin.
4. Pidä yllä elämänhalusi. Taistelumieliala lisää selviytymismahdollisuksiasi.

Tehokaimmin lämmität itsesi laittamalla paljaat jalkasi korkeintaan 40 -asteiseen veteen, juomalla lämmintä marjamehua ja pitämällä huopaa hartioillasi.

Jos joku toinen tarvitsee apuasi, toimi näin

1. Toimi ripeästi, mutta siten että et joudu itse uhriksi.
2. Etsi mukaasi sopiva apuväline kätä pidemmäksi. Sellaiseksi sopii köysi, riuku, oksa, airo tai oma takki.
3. Lähesty pelastettavaa vahvan jään suunnasta, konttaa ja ryömi viimeiset metrit. Auttaessasi levitä painon tasaamiseksi jalkasi.

4. Jos auttajia on useampia, voitte muodostaa pelastusketjun.
5. Liikutelkaa kylmettynyttä erittäin varovaisesti. Hieronta, alkoholi ja nopea lämmittäminen voivat aiheuttaa vaarallisen jälkijäähtymisen.
6. Suojatkaa vedestä autettu lisäähtymiseltä ja toimittakaa terveyskeskukseen.
7. Jos uhri on tajuton, varmistakaa hapensaanti, suojaatkaa lisäähtymiseltä ja toimittakaa nopeasti sairaalaan. Syvästi alilämpöisen painantaelytyksen voi aiheuttaa hengenvaarallisen sydämen kammiovärinän.

